

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1) ร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

ร่างแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับเดือนกรกฎาคม 2550 ไม่ได้มีการส่งเสริมให้กิจการวิทยุสมัครเล่นสามารถพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าและสามารถดูแลตนเองได้อย่างยั่งยืน ขาดการส่งเสริมเรื่องการศึกษาและพัฒนาความรู้ด้านวิชาการสื่อสารที่เป็นวัตถุประสงค์หลักของกิจการนี้ แต่กลับมุ่งเน้นเรื่องการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาสังคม ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์หลักของกิจการวิทยุสมัครเล่น

ที่มาของแผนฯ มาจากฐานแนวความคิดของ กทช. เอง ซึ่งได้ถูกจัดเตรียมให้เป็นไปตามที่ กทช. ต้องการไว้ล่วงหน้าแล้ว นักวิทยุสมัครเล่นไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนฯ นี้ตามที่กล่าวอ้างไว้เลย แผนยุทธศาสตร์ทั้ง 5 แผน เป็นแผนฯ ที่จัดทำขึ้นมาอย่างเลื่อนลอย และเลวร้ายยิ่งกว่าแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับเมษายน 2549 ที่ กทช. เคยเอบนำมาเสนอคือขาดกรอบตารางเวลาปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถควบคุมการปฏิบัติและการประเมินได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลไกการบริหารและการติดตามประเมินผลในบทที่ 4 ก็ขาดกรอบเวลาในการปฏิบัติและขาดความโปร่งใสในการเปิดเผยผลการประเมิน

2) ร่างระเบียบฯ ว่าด้วยกิจการวิทยุสมัครเล่น พ.ศ.

ร่างระเบียบฯ นี้ไม่สอดคล้องกับร่างแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่กล่าวไว้ว่า “มีนโยบายส่งเสริมการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน” เพราะไม่มีการปรับปรุงเนื้อหาของร่างระเบียบฯ ในส่วนสำคัญใดๆ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พัฒนาขึ้นเลย

กทช. ไม่ได้มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบเดิม “ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเอื้อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่” ตามที่กล่าวอ้างไว้ในร่างแผนฯ บทที่ 2 ข้อ 4.5 แต่ร่างระเบียบฯ นี้ สนใจเพียงการหารายได้ของสมาคม และส่งเสริมให้มีการเพิ่มจำนวนนักวิทยุสมัครเล่นโดยไม่ได้คำนึงถึงคุณภาพ จนนำไปสู่วงจรของปัญหาเดิมตามที่ กทช. ได้กล่าวไว้ในร่างแผนฯ บทที่ 2 ข้อ 7.2 ซึ่ง กรมไปรษณีย์ฯ และ กทช. เป็นผู้ก่อปัญหาและสร้างอุปสรรคขึ้นขึ้นมาเอง

เพื่อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นสามารถพัฒนาเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน จะต้องรื้อร่างแผนยุทธศาสตร์ฯ และร่างระเบียบฯ ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่ล้าวนแล้วแต่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นขึ้นมาทบทวนเนื้อหา พิจารณาในรายละเอียดใหม่ทั้งหมด เปิดโอกาสให้นักวิทยุสมัครเล่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนฯ และร่างระเบียบฯ ตั้งแต่ต้น จัดสรรความถี่โดยยึดแนวหลักปฏิบัติที่เป็นสากล พร้อมกับเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ และสิ่งสำคัญที่สุดคือต้องมีผู้บริหาร กทช. ที่มีความรู้ ความสามารถ เข้าใจถึงความหมายและวัตถุประสงค์ของกิจการวิทยุสมัครเล่น มีความจริงใจ ตั้งใจที่จะแก้ไขกฎ ระเบียบเดิมตามที่ กทช. ได้วิเคราะห์เอาไว้ว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนา